

U spomen

Petar Semenić dipl. ing. (1935. – 2015.)



Nakon duge i teške bolesti prestalo je kucati srce našeg kolege, dopredsjednika pa predsjednika Hrvatskog inženjerskog saveza tekstilaca (HIST-a). Na vječni počinak ispratili smo ga u Vukovaru.

Petar Semenić rođen je 1. kolovoza 1935. god. u Krapini gdje je završio pučku školu, a Tehničku tekstilnu školu u Zagrebu te Tekstilni fakultet u Ljubljani. Nakon završetka studija zaposlio se u tvornici „Vinteks“ u Vinkovcima i potom u „Vuteksu“ u Vukovaru, gdje je proveo najduži dio svog bogatog rada kao šef pogona i tehnički direktor.

Naš kolega Semenić bio je tehnički direktor u najtežim danima svog radnog vijeka u Vuteksu, što se moglo vidjeti sa slika razaranja Vukovara i izgaranju Vuteksa. Dio toga prikazan je na naslovnoj stranici časopisa „Tekstil“ 2/1992. godine, gdje je vidljivo kako Hrvatska, Vukovar i „Vuteks“ skupo plaćaju agresiju JNA i srpsko-četničkih agresora. Kad je Vukovar nemilosrdno i gotovo u potpunosti razrušen i spaljen, kada je pobijeno mnoštvo djece, staraca i branitelja, a preostali su zarobljeni i odvedeni u logore. I našeg je kolegu Semenića, njegovu suprugu i kćer zatekla ista sudbina te su završili u srpskim logorima. Nakon povratka iz logora dočekali smo ga teško ispaćena i vidno narušenog zdravlja. Tješili smo ga i pomagali koliko smo mogli. Znali smo da će mu pomoći ako bude ponovno radio ono što je savršeno dobro znao, a to je tekstilna djelatnost, odnosno tehnološko-stručna i znanstvena problematika tekstilne djelatnosti te izgradnja i pokretanje tekstilnih tvornica.

Njegovo dobro i široko stručno, a i opće znanje pomoglo mu je u brzom uključivanju i aktivnom radu, našeg saveza i drugih kulturnih društava. Između ostalog uključuje se zbornom pjevanje Udruge Nijemaca i Austrijanaca, Vukovar. Izuzetno je volio prirodu, planinarenje, bio je dobar poznavatelj gljiva i ljekovitog bilja. Uprkos teškim životnim iskustvima, nije gubio smisao za šalu, volio je ljude i druženja, svoju obitelj, suprugu, kćerke i unuke. U nekoliko brojeva „Večernjeg lista“ opisao je svoje doživljaje i patnje kojima je bio izložen u srpskim logorima. Svoje iskaze morao je dati i istražiteljima Haškog suda.

Posebno je bio plodan njegov rad u HIST-u i časopisu „Tekstil“. Aktivan u radu HIST-a, napisao je članak o obilježavanju 120. godišnjice Hrvatskog inženjerskog saveza (HIS-a) te organizaciji, potrebi i mogućnostima obnove razrušene tekstilne industrije, posebno u Vukovaru i Vukovarsko-srijemskoj županiji. Na njegovu inicijativu održana sjednica Upravnog odbora HIST-a u još uvijek okupiranom Vukovaru u listopadu 1997. god. Tom je prigodom svim tekstilnim tvrtkama darovano sedam godišta časopisa „Tekstil“ (1990. - 1997.) kako bi im se omogućio kontinuitet praćenja stručne, znanstvene i gospodarske tematike.

Posebno se zalagao da se stručna i društvena javnost upoznaju sa strahotama razaranja, ubijanja i progona stanovništva. Uz sve boli koje je naš kolega Semenić propatio, uvijek je inzistirao na pomirbi i obnovi proizvodnje. Do obnove proizvodnje nije došlo zbog toga što se prognani nisu imali kuda vratiti, jer su im kuće porušene i spaljene, a velik broj Vukovaraca je ubijeno ili se još vode kao nestali. U publicističkom radu dipl. ing. Semenića potrebno je navesti veoma vrijedne radove: *Vuteks-Feniks ili obnova proizvodnje, Vuteks - sjećanje na genezu uspona i uništenja, Popis poginulih i nestalih, Vukovarska tekstilna industrija Vuteks nakon četiri godine okupacije, Razvoj industrijske proizvodnje u Vukovaru od 1900. do 1990. god.* U navedenim radovima iznio je mnoštvo zanimljivih podataka, a posebno se ističe njegova misao: „*Onaj tko je živio od Vuteksa i veselio se svakom njegovom uspjehu, danas ne može lako zaboraviti što je bilo i pomiriti se sa sadašnjim stanjem. Sada pišem što treba napraviti, da bismo mogli opet raditi, vidati se i veseliti*“. Opisati stručni i općenito društveni život našeg kolege Semenića bilo bi djelo jedne epohe, države, grada, tvornice i djelatnosti. Za svoj rad, suradnju te motivaciju u suvremenom razvoju HIST-a i časopisa Tekstil, dobio je zahvalnicu HIST-a.

Mi se našem dobrom kolegi, a iznad svega divnom prijatelju i čovjeku, iskreno zahvaljujemo na svojoj njegovoj dobroti.

Dragi Pero, na svemu Ti hvala i bila ti laka hrvatska zemlja. (D. Pezelj)